

Sygn. akt IV KK 431/15

POSTANOWIENIE

Dnia 9 lutego 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki (przewodniczący)

SSN Eugeniusz Wildowicz

SSN Włodzimierz Wróbel (sprawozdawca)

Protokolant Danuta Bratkrajc

w sprawie **J. B.**

skazanego z art. 278 § 1 k.k. i in.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 9 lutego 2016 r.,

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego

od postanowienia Sądu Okręgowego w K. z dnia 3 września 2015 r. utrzymującego

w mocy postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 11 maja 2015 r., , w przedmiocie

zarządzenia wykonania wobec skazanego warunkowo zawieszanej kary

pozbawienia wolności,

p o s t a n o w i ł:

uchylić zaskarżone postanowienie oraz utrzymane nim w

mocy postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 11 maja 2015 r. i

na podstawie art. 15 § 1 k.k.w. umorzyć postępowanie

wykonawcze w zakresie kary pozbawienia wolności.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w S. z dnia 3 listopada 2011 r. J. B. został uznany winnym ciągu przestępstw kradzieży (art. 278 § 1 k.k.) i czynu z art. 279 § 1 k.k., za które wymierzono mu karę łączną 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 3 lata. Wyrok ten uprawomocnił się bez zaskarżenia w dniu 11 listopada 2011 r. Następnie

postanowieniem z dnia 11 maja 2015 r. Sąd Rejonowy w K. na podstawie art. 75 § 2 k.k. zarządził wykonanie wskazanej wyżej warunkowo zawieszanej kary. Po rozpoznaniu zażalenia skazanego postanowieniem z dnia 3 września 2015 r. Sąd Okręgowy w K. utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie.

Od powyższego orzeczenia kasację w trybie art. 521 k.p.k. wniósł Prokurator Generalny zarzucając przedmiotowemu rozstrzygnięciu rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie przepisu prawa materialnego, a to art. 75 § 4 k.k., polegające na wydaniu postanowienia utrzymującego w mocy postanowienie sądu pierwszej instancji o zarządzeniu wobec J. B. warunkowo zawieszanej kary pozbawienia wolności pomimo upływu 6 miesięcy od zakończenia okresu próby.

Podnosząc powyższy zarzut Prokurator Generalny wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia oraz utrzymanego nim w mocy postanowienia Sądu Rejonowego w K. i umorzenie postępowania wykonawczego w zakresie kary pozbawienia wolności na podstawie art. 15 § 1 k.k.w.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja Prokuratora Generalnego jest zasadna w stopniu oczywistym.

Analiza akt sprawy, a zwłaszcza chronologii zapadłych decyzji procesowych prowadzi do wniosku, że rzeczywiście prawomocne postanowienie w przedmiocie zarządzenia warunkowo zawieszanej skazanemu kary zapadło po upływie 6 miesięcy od końca okresu próby (koniec okresu próby - 11 listopada 2014 r., prawomocne postanowienie – 3 września 2015 r.).

Zgodnie, bowiem z art. 9 § 3 k.k.w., w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 stycznia 2012 r., postanowienie w postępowaniu wykonawczym staje się wykonalne z chwilą wydania, chyba że ustawa stanowi inaczej lub sąd wstrzyma jego wykonanie. Z kolei w art. 178 § 5 k.k.w. (według wersji art. 178 k.k.w. w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 lipca 2015 r. - był to art. 178 § 3 k.k.w.) ustawodawca zawarł właśnie wyjątek od powyższej reguły, stanowiąc, że postanowienia o zarządzeniu wykonania kary wydane na podstawie art. 75 § 2 i 3 k.k. stają się wykonalne z chwilą ich uprawomocnienia.

To właśnie ten moment jest istotny w kwestii oceny, czy prawomocna decyzja w przedmiocie zarządzenia wykonania kary została wydana przed upływem

6 miesięcy od zakończenia okresu próby. W niniejszej sprawie, gdyby zastosowano prawo materialne poprawnie, postępowanie wykonawcze należałoby umorzyć.

Wobec powyższego należało orzec, jak w sentencji.

kc